

ge af samfundets hjælp, for miljøet og for hele samfundet.

Det er den største reform, det største lovarbejde, der er gennemført nogen sinde, er der mange, der siger. Når man kigger på det, må man også sige, at det er næsten altomfattende. Hæren er ikke omfattet, politiet er ikke omfattet, domstolene er ikke omfattet, og som en gjorde mig opmærksom på er kirken heller ikke omfattet, ligesom fængslerne heller ikke er omfattet. Men ellers er det alle andre dele af det danske samfund, hele den offentlige sektor, som man laver om på. Man kaster alle boldene op i luften, og så håber man, at man når at gribe nogle af dem. Det synes vi er et meget stort eksperiment at kaste sig ud i, uden at man overhovedet aner, hvor mange bolde man når at gribe, hvor resten falder hen, og hvad der sker med dem.

Den borgerlige regering har jo det meget klare mål, at den ønsker at liberalisere og markedsføre den offentlige sektor. Selv om fru Inger Støjberg i sit indlæg ikke rigtig ville acceptere, at det var det, der var formålet, så er det jo blevet sagt meget klart af Venstres politiske ordfører, hr. Jens Rohde, og af beskæftigelsesministeren, ligesom både Falck og ISS har jublet over, at de nu kommer til at få et meget større marked.

Vi har også set i den tid, regeringen har siddet sammen med Dansk Folkeparti, at man har fået vedtaget en række love, der skal give private firmaer langt bedre mulighed for at overtage velfærdsydelserne, give frit valg på sygehus- og ældreområdet, opstramning af udbud og udlieferingsregler, servicestrategi og udfordringsret osv.

Kl. 14.25

Frit valg lyder pænt, men det, som det i virkeligheden har medført, er jo krav om, at alting skal måles og vejes. F.eks. er vi nu kommet så langt ud, at man i flere kommuner har indført stregkoder i hjemmehjælpen.

Men på trods af alt det, som regeringen har gjort og gennemført af lovændringer, fordi den ønsker en højere grad af privatisering, har den offentlige sektor vist sig at være ganske modstandsdygtig over for disse forsøg på markedsførelser og privatiseringer. Derfor går man nu ind med en reform, hvor man prøver at få færre lokalpolitikere og få større afstand mellem borgere og lokalpolitikere. Så prøver man at se, om man på den måde med de tiltag, man laver, kan få gennemført den ønskede privatisering og markedsførelse.

Et af de steder, man har sat ind samtidig med reformen, er, at man har åbnet for profitbørnehaver, hvor private firmaer skal have lov til at åbne børnehaver, som de kan tjene penge på, og hvor der ikke er noget loft over brugerbetalingen. Det står ganske klart i bemærkningerne til lovforslaget, at man regner med, at der bliver lukket daginstitutioner i landdistrikterne, og så kan forældrene i stedet benytte profitbørnehaverne. Det er det, som vi er meget nervøse for skal brede sig, at man altså får private firmaer ind og får markedsgjort store dele af velfærdssamfundet.

Hele økonomien omkring reformen er også uafklaret. Alle ved, at det koster penge at lave store fusioner, det har vi også set i det private erhvervsliv, men regeringen har overhovedet ikke ønsket at forsøge at undersøge, hvad selve reformen kommer til at koste, og slet ikke, hvordan økonomien skal hænge sammen bagefter.

Det kom frem i den forespørgsel, vi havde i går, at finansministeren ikke har noget overblik over, hvordan økonomien bliver i de enkelte kommuner. Og det kom frem på den høring, som Folketingets Politisk-Økonomiske Udvalg afholdt for nogle uger siden, at man ikke har overblik over, hvordan økonomien bliver. Samtidig kom det frem, at hvis man skal opnå de store såkaldte effektiviseringsgevinster og rationaliseringsgevinster, der er lagt op til fra regeringens side, så er det altså begrænset, hvad man kan hente hjem på færre rådhus og færre ansatte i administrationen.

Beløb i den størrelsesorden, der er forudsat, kan man kun hente hjem, hvis man laver stor-drift på institutioner, altså på plejehjem, børnehaver og skoler. Det vil sige, at det går som på Bornholm, hvor man er ude og lukke skoler. Jeg tror, at mange borgere vil opleve det som en dårligere og ringere velfærd.

Så er der en del, der har talt om, at vi da skal have stor tillid til vores politikerkolleger ude i kommunerne. Jeg vil gerne have meget stor tillid og har tillid til dem, der sidder der, men der er grænser for, hvad de kan gøre med de midler, de har, både økonomisk og fagligt. Jeg har stor tillid til, at de, der sidder i kommunalbestyrelsen i Tårnby Kommune, vil gøre deres bedste for at lave en miljøgodkendelse af Københavns Lufthavne, men jeg har svært ved at se, hvordan de skal kunne løfte den opgave, fordi det er så bred en miljøviden, de skal have. Derfor er det mest sandsynlige jo, at de bliver nødt til at købe den viden, de skal bruge, hos private firmaer.